

Vse spise, v oceno poslane knjige itd. je pošiljati na uredništvo — naročino. Reklamacije in vse administrativne stvari pa na upravništvo v Ljubljani, Učiteljska tiskarna, Frančiškanska ul. 6/I. Vse pošiljatve je pošiljati franko. Reklamacije so proste poštnine. Rokopisov ne vračamo. Telefon uredn. 312.

UČITELJSKI TOVARIŠ

Stanovsko političko glasilo UJU. - Poverjeništvo Ljubljana

Izhaja vsak četrtek. Naročnina znaša za neorganizirane 40 Din, za inozem. 60 Din. Posamezna štev. 1 Din. Članstvo „Pov. UJU — Ljubljana“ ima s članarino že plačano naročnino za list. Za oglase in reklamne notice vseh vrst je plačati po Din 2:50 od petit vrste. Inseratni davek posebej. Pošt. ček. ur. 11.197.

Prijave za Zvonček sprejemamo še nadalje. Hitite z naročili!

Novi stanovski zidarji v Ljubljani.

Le vkup, le vkup zidarji, ime si proslavite, dom skupni nam gradite.

V nedejo 27. septembra nas je prijetno iznenadilo pomlajenje delavnih naših vrst.

V Učiteljski tiskarni so se zbrali delavoljni tovariši, tovariši z dežele, ki jih dosedaj povečini nismo srečavali na občinih zborih naših gospodarskih podjetij, kjer so se razmotrivala naša gospodarsko-stanovska vprašanja in so se dajala gospodarska pojasnila vnanjim tovarišem; prišli so novi tovariši z novim ognjem, da pomlade vrste naših stanovskih aktivnih delavcev in prineso novega življenja in novih sil — kot zidarji našega Učiteljskega konvikta.

Došli so, da izrazijo resno voljo pripomoči k realizaciji Učiteljskega konvikta, ki so mu naši požrtvovalni tovariši, žal že pokojni predniki, pred 30 leti vdahnili idejo in postavili temelj, in ki se za idejo Učiteljskega konvikta niso bali nobenih žrtev, ne dela in ne denarja; došli so torej novi delavci, da ponese to voljo ustvaritve Učiteljskega konvikta širom naše ožje domovine, do slehernega tovariša in tovarišice ter ga — in jo — vzdramijo iz letargije in neaktivnosti k aktivni stanovski zavesti, k pozitivnemu delu za našo stanovsko gospodarsko osamosvojitvev in neodvisnost.

Lep je bil pogled na te pisane vrste vseh okrajev ljubljanske oblasti, kajti ravno to je nekako jamstvo, da bo ideja znova zapopolnena v vse kraje, kjer biva le po en član našega stanu in nam je to porok, da lahko ustvarimo nekaj velikega, na kar bomo ponosni, če te delavne moči usmerimo v pozitivno smer.

Tembolj moramo pozdraviti ta pojav, ker se je izpolnila želja tudi ljubljanskim tovarišem, da so prišli novi tovariši, ki so sneli del peze z njihovih ramen in so jo naložili na svoja. V dobrobit celokupnosti se je delo razdelilo in bil je že skrajni čas, ker je zadnje čase padalo delo ravno od zunaj vedno na ene in iste rame v centrali, tako da se pod pezo bremena ni mogla stvar razvijati tako, kakor bi se morala; zunaj so pa čisto neplodno zamirale zdrave, čile in za delo sposobne moči, ker ni bilo prave porazdelitve in opredelitve dela.

Princip diferenciacije — delitve dela, ki je naši organizaciji bolj potreben nego katerikoli drugi, in ki je našemu stanu bolj nujen nego drugemu, je v nedejo našel širših, zdravih tal in želimo,

da bi čimpreje slavil svoj popoln pozitiven triumf.

Želimo le, da bi ta diferenciacija dela šla dalje; da bi naši podeželski zidarji prijeli tudi za orodje pri naši stanovski, posebno kulturno prosvetni organizaciji in bi jo posvečili s svojim sodelovanjem ter jo s primerno delitvijo dela in pozitivno smerjo dvignili upravno — organizacijo in poglobili kulturno.

Kakor nam je za realizacijo Učiteljskega konvikta in Učiteljskega doma potreba podrobnega gospodarskega dela, tako je naši stanovski organizaciji potreba točno opredeljenih podrobnih prosvetnih in kulturnih delavcev, ki bodo dali organizaciji širokega kulturnega in prosvetno podrobnega pravca; strokovnih kulturnih delavcev, ki bodo dali organizaciji kulturno globino, ker le na podlagi te bo brez škode lahko korakala nemoteno preko pretresljajev, ki jih zadaja našemu stanu in naši organizaciji dnevna politika.

Ideja decentralizacije dela potrebuje novih, svežih delavcev; naši odseki potrebujejo z idealizmom prepojenih, požrtvovalnih sodelavcev, če hočemo da bodo uspevali; breme dela naj se deli na vse in sigurni bomo, da ga zmoremo.

Naše delo je bilo dosedaj v mnogem oziru diletantsko, ne radi nesposobnosti, temveč radi preobloženosti posameznih delavcev, od katerih se je zahtevalo da so univerzalisti, da se poglobijo v vse; nalagalo se jim je pa toliko administrativnega posla, da niso mogli iti za idejo specializacije in poglobitve v eno polje. Upravna decentralizacija po odsekih in razbremenitev centrale, da bo lahko sledila idejnimi in načelnim vprašanjem in širokopoteznemu organiziranju in porazdelitvi dela na sposobne posameznike in v odsekih organizirane celote, je potrebna tudi naši stanovski organizaciji.

Tudi tu bo treba pritegniti novih, svežih moči; tudi tu bo treba porazdeliti da bodo sodelovali in dvigali celoto vsi, ne pa, da bodo delali in mislili le nekateriki — za vse!

Zdrave decentralizacije in zdrave diferenciacije dela je treba!

Dasi naša organizacija ni slaba, je dobra, najboljša lahko rečemo brez samohvale — med vsemi uradniškimi organizacijami, ji je vendar treba vedno nove izpopolnitve, da ne okosteni in tudi za njo velja razvojno načelo: da je vsaka stvar toliko časa dobra, da se ne preživi, potem je novo dobro, toliko časa, da v razvoju ne propade itd.

genta Aleksandra. Njegov izlet je pomenil važno srčno zblizanje dveh plemen, hrepenečih vzporediti svojo duševnost v skupni državi. Slovenska pesem je bila posredovalka.

Že jeseni tistega leta je bil učitelj Waschte službeno premeščen v Trst, od takrat pa vodi pevski zbor mlad, agilen organizator in sedanja duša »Ljubljanskega Zvona«, Zorko Prelovec, ki tedaj ob enem z društveno dvajsetletnico obhaja svojo petnajsetletnico požrtvovalnega, nesebičnega in plodonosnega delovanja. Prožet in poln idealov je z neumorno vztrajnostjo, vnemo in njemu lastno spretnostjo privedel svoj pevski zbor na sedanjo višino. Z dalekovidnim pogledom je razbral čas in glasbenokulturne zahteve nove dobe in z isto ljubeznijo gojil narodno kot umetno jugoslovensko pesem, ki ji je bilo društvo od svojega početka zvesti in neomadeževani glasnik. Razširjene meje ožje domovine pa so zahtevale širšega udejstvovanja. Pomankanje dobrih muzikalij, dostopnih širšim zahtevam javnosti, je društvo spoznalo že ob svojih prvih ter izdalo Sachsov II. venček narodnih pesmi.

To je bilo tudi pri Učiteljskem konviktu; treba je bilo novih svežih moči, ki so prevzele pezo bremena na svoje rame, da se delo porazdeli, ki imajo svežih idej in sveže volje do pozitivnega dela — in tudi oni se bodo morali prostovoljno umakniti, če jim še ne bo uspelo, da bodo dosegli cilj.

In zaradi ideje delitve dela, zaradi ideje delovne decentralizacije in diferen-

Šolski zakon — ponavljalna šola in kmetijski stan.

S člankom pod tem naslovom v 35. številki »Učit. Tov.« od 17. pr. m. vabi tovariš z dežele povedati mnenje o ponavljalni šoli, da bi naša organizacija imela podlago staviti tozadeven predlog k projektu novega šolskega zakona.

Ponavljalna šola na bivšem Kranjskem je odprta vsem učencem, ki dovršijo 12. leto starosti, ne glede na njih znanje ali razred, ki so ga dovršili.

Na Goriškem je bila dostopna samo tistim, ki so z dobrim uspehom dovršili šesto šolsko leto.

Na bivšem Štajerskem pa ni ponavljalnih šol, temveč je olašano pohajanje v šolo učencem, ki so 12 let stari, pa da so tudi dovršili šesto šolsko leto. Olašanje obstoja v tem, da so oproščeni obiska od 1. aprila do konec šolskega leta.

Najslabše je s ponavljalno šolo na bivšem Kranjskem, kjer so vrata odprta vsem 12-letnim otrokom. Dokler hodi otrok v vsakdanjo šolo, ga ne skrbi napredek, mnoge starše tudi ne, ker jim je tolažba, da z 12. letom prestopi itak v ponavljalno šolo in s 14. konča, kakor vsi drugi in — en delavec več je zagotovljen.

Ako se v tej šoli pečaš z onimi učenci iz višjih razredov, ti oni iz nižjih zijajo; ako poučuješ slabše, ubijaš um in voljo pridnih. Taka ponavljalna šola je nestvor brez primere.

Kakor je bilo na Goriškem, je nekaj bolje. Starši so se zanimali, da je njih deca napredovala v vsakdanji šoli in so se bali zamud. Tudi otroci so imeli večjo skrb in so se kosali.

Najboljše je na bivšem Štajerskem, kjer je otrokom dana prilika utrditi se v naučenih snovi s temeljitim ponavljanjem.

Tovariš z dežele opaža, da bi bilo težko prilagoditi naše ljudi na zakon bivše Štajerske, da bi obiskovali vsak dan šolo otroci od 12.—14. leta starosti, do 31. marca, in meni, naj bi namesto sedanjega konglomerata, ponavljalne šole

ciacije dela pozdravljamo nedeljski pokret, želeč mu, da bo zanesel v naš stan zopet starega idealizma, stare stanovske požrtvovalnosti, pozitivne kritike, pozitivnega dela in žrtev za ideale našega stanu, ki je bila najlepši cvet naše stanovske preteklosti.

Sveže moči naj prinesejo svežega, pozitivnega duha in pozitivnega dela!

Ivan Dimnik.

le, obiskovali šolo vsak dan, pa le v mesecih decembru in januarju.

Ali naj hodijo z vsakdanjci, ali naj se jih posebe učijo, ni povedal. Posebe jih učiti, po vsakdanji šoli, je učitelju vsak dan nemogoče. učencem pa bi bila težka ovira vračati se zvečer v temi in ob slabem vremenu domov v oddaljene vasi. Bodi pa kakor hoče, je dvomesečen pouk prekratek.

Moje mnenje je, da bi obiskovali otroci vsakdanjo šolo do 14. leta starosti, da se učijo, ponavljajo in v naučenem utrjujejo.

Izgovori, da rabijo starši otroke od 12.—14. leta starosti pri delu, niso splošni, ampak prihajajo samo od nekkih ali za otroke manj skrbnih staršev. V skrajni sili pa ni noben učitelj tako pedant, da bi ne dovolil posamezen dan v nujnem slučaju.

Smatram, da naj si starši ne lastijo pravic le izrabljati otroka, temveč več dolžnosti, da bo lepo vzgojen.

Poleti je dolg dan drugod samo poldnevni pouk v šoli, zato je dovoli časa, da otroci delajo na polju, da pa se tudi zadosti utrudijo. Popolna odtegnitev od šole bi bila na kvar bodočemu gospodarstvu. To ne bi obvarovalo kmetij pred nazadovanjem ali razpadom, ker to bi bila le hipna injekcija škodljivega strupa, ki navidezno lajša obstoj, nasprotno pa toliko bolj odpira rano propadanja.

Kmetije bodo trdnejše, kadar bodo imele boljše, t. i. strokovno in moralno vzgojene gospodarje.

V privatnem občevanju in pri družinskih večerih ima učitelj priliko, da to mnenje pri starših uveljavi v njih in potomstva koristi.

Z utrjenim znanjem osemletne šole naj prestopi mladina v kmetijske (ali gospodinjске) nadaljevalne šole, da se še boljše izobrazijo za težak poklic, pa tudi, da so v tej dobi negotovosti in razposajenosti pod prijateljskim vodstvom svojega učitelja. I. Š.

Zaeno z dvajsetletnico »Ljubljanskega Zvona« in s petnajsetletnico društvenega dirigenta Zorka Prelovca praznuje letos naš najdelavnejši skladatelj Emil Adamič, profesor glasbe in petja na državnem moškem učiteljskišču v Ljubljani, petindvajsetletnico svojega plodonosnega umetniškega delovanja. Ni zavednega pevca in ljubitelja glasbe v Jugoslaviji, ki bi ne poznal imena Emil Adamič; posebno ga pozna prav vsak slovenski pevec, saj so njegove priljubljene pesmi vedno na vzporedih pri vseh pevskih prireditvah v Sloveniji.

Emil Adamič je bil rojen 25. decembra 1877 na Dobrovi pri Ljubljani, kjer je bil njegov oče Avguštin za nadučitelja. Prve nauke v klavirju in glasbeni teoriji je dobival pri svojem očetu, ki je bil sam glasbeno jako naobražen in izvrsten pianist. Ko je bil prišel oče v Ljubljano za nadučitelja k sv. Petru in ob enem prevzel službo organista v šentpeterski šoli, je mali Emil krepko sodeloval v njegovem cerkvenem pevskem zboru in pogumno pel sopran. Z 10. letom ga je oče vpisal v »Glasbeno Matico«, kjer ga je učil gosli dobrodušni Stiaral, teorije in

LISTEK.

Tri obletnice.

Pevsko društvo »Ljubljanski Zvon« priredi dne 5. oktobra t. l. ob 8. uri zvečer v veliki dvorani »Uniona« slavnostni koncert v proslavo društvene dvajsetletnice. — Pred 20 leti se je iz skromnega »Delavskega pevskega društva Zvon«, ki so ga tvorili preprosti delavci in obrtniki, ustanovilo — pomnoženo z novimi, za petje gorečimi člani — sedanje pevsko društvo »Ljubljanski Zvon«, ki je danes najodličnejše samostojno pevsko društvo v Sloveniji. Prvi pevovodji sta mu bila brata Rudolf in Ludovik Bajde, a že naslednje leto je prevzel pevovodstvo pokojni skladatelj in učitelj Alojz Sachs, ki je spretno vodil društvo po takrat še nejasnih smereh slovenskega petja; Po Sachsovi smrti je priskočil društvu na pomoč med svetovno vojno umrl učitelj Avgust Waschte, ki je pomlajen zbor z energično roko vodil leta 1910. v Beograd. Društvo je bilo gost kralja Petra in re-

Naročajte vse potrebščine potom Učiteljske knjigarne v Ljubljani.

Upokojitve, napredovanja in imenovanja.

—i Učiteljska imenovanja v ljubljanski oblasti. Minister prosvete je imenoval za učitelje nastopne učiteljske abiturijente:

Pri sv. Katarini (srez Laško) Doro Slapšakovo; v Črnomlju Izidora Kocha in Julijo Vostnerjevo; v Adlešičih Olgo Spazierjevo; v Dragatušu Miroslava Vidmarja; v Sinjem vrhu pri Vinici Ano Vardjanovo; na Vinici Berto Lovšinovo; v Kamniku Petra Suhadočca; v Krašnji Cilko Jelenčev; v Vrhpolju (srez Kamnik) Rozalijo Iglčičev; v Skaručni Ferdinandu Završnika; v Jaršah (srez Kamnik) Milico Škuljevo; v Kočevski Reki Anico Dolenčev; v Spodnjem Logu (srez Kočevje) Josipa Tavžlja; v Loškem potoku Ljudmilo Slivo; v Osilnici Makso Chrobathovo; v Sodražici Frana Ostanka in Vinka Rupnika; v Verdrengu Edvina Klementeja; v Dražgošah Ivana Resmana; v Križah pri Trziču Edvarda Deržaja; v Sorici Martina Železnika; v Šmartnem pri Kranju Danico Rožinovo; v Trziču Dragotina Kristofa; na Čatežu pri Brežicah Stanislava Pogačnika; v Leskovcu pri Krškem Frana Jarnoviča in Emilijo Svetčev; v Mokronogu Ernesta Stanića; v Radečah pri Zidanem mostu Otona Finka in Rožo Petelinovo; v Trziču Slavka Schotta; v Veliki Dolini Antona Straha; pri sv. Miklavžu pri Laškem Danico Štrekčev; v Trbovljah-Vodah Viljema Baltesarja; v Toplicah pri Zagorju Jano Levstikovo; v Lokah-Toplicah pri Zagorju Angelo Svetčev; v Korinju (srez Litija) Marijo Cibejevo; v Znojilah Terezijo Glaesnerjevo; v Št. Jurju pri Grosupljem Frana Grudna; v Šmartnem pod Šmarno goro Vilibalda Zehrerja; na Blokah pri Rakeku Albino Raznožnikovo; v Gornjem Jezeru (srez Logatec) Ivana Hribarja; v Št. Petru pri Novem mestu Marijo Urbančičev; v Trebnjem Nado Vozljevo; v Mirni peči Josipa Prusnika; v Dobrnjicah Vilibalda Koutnega; v Gorjah Henrika Zdešarja; v Sevnici ob Savi Frana Zomra in Mirka Ljubiča; v Mokronogu za učiteljico ženskih ročnih del Mihaelo Drolčev.

Nadalje je namestil g. minister prosvete: v Dobovi (srez Brežice) Adalberta Božiča, učitelja v Trziču; na Bizeljskem Marijo Sevnikovo, učiteljico v Piščah; v Globokem Vero Perkovo, učiteljico v Valti vasi; v Zdolah Amalijo Labičev, učiteljico v Stopičah; v Adlešičih Ivana Sumpererja, učitelja v Studencu; v Črešnjecvu Marijo Sevnikovo, učiteljico v Semiču; v Semiču Ivana Bajca, učitelja v Rožnem dolu, Siavo in Marto Lipovškovo, učiteljici v Št. Jurju pri Grosupljem; v Črnomlju Julija Trotovska, učitelja v Starem trgu pri Črnomlju; v Rožnem dolu Ferdinandu Podražja, učitelja v Henini; v Taičjem vrhu Gabrijelo Vardjan, učiteljico v Mirni; v Krašnji za učitelja in šolskega upravitelja Vladislava Rapeta, učitelja v Mostah pri Ljubljani; v Pečah Ano Lipovškovo, učiteljico pri sv. Duhu pri Novi vasi; v Moravčah Srečka Berlota, učitelja v Prevorju; na Brdu pri Kamniku Vilmo Petričev, učiteljico v Mengšu; v Dobu Ivana Bitenca, učitelja v Vinici; v Tunjcah Valerijo Hrovatovo, učiteljico v Ihanu, na Vrhpolju pri Kamniku Marijo Iglčičev, učiteljico v Lipoglavu; v Kočevju Cirila Kopitarja, učitelja v Ribnici; v Dragi Marijo Pristov-Čuk, učiteljico na Viču; v Strugah Stanislavo Iskrovo, Stanko Trtnikovo, učiteljici v Ljubljani; v Mozlju Jelo Divjakovo, učiteljico pri sv. Marku pri Ptujju; v Stari cerkvi Antonijo Čokovo, učiteljico v Loškem potoku; v Starem Logu Rožo Krische-Progarjevo, učiteljico v Hinjah; v Kužlju Justino Pipanovo, učiteljico v Kočevju; v Dražgošah Marijo Bulovčev, učitelji-

co v Poljanah pri Škoji Loki; v Dupljah Franjo Kananovo, učiteljico v St. Vidu; na Primskovem pri Kranju Heleno Colnarjevo, učiteljico na Krki pri Stični; v Smledniku Ano Gradišarjevo, učiteljico v Logu-Zaplani; v Poljanah pri Škoji Loki Leopolda Bohinca, učitelja v Predvorju; v Škofji Loki Vido Stolfovo, učiteljico v Artičah; v Sovodnju Marijo Ruparjevo, učiteljico v Poljanah; v St. Jerneju Vaclava Požarja, učitelja v Sodražici; v Št. Jurju pod Kumom Julijo Faturjevo, učiteljico v Ratečah; v Mokronogu Andreja Zupančiča, učitelja v Gradacu; v Radečah pri Zidanem mostu Frana Cuka, učitelja v Veliki Dolini; v Studencu pri Krškem za šolskega upravitelja Cezarja Sancina in za učiteljico Maro Sancin-Bunčev, sedaj v Boštanju; v Radečah pri Zidanem mostu Alojzijo Debeljakovo, učiteljico v Ljubljani in Slavka Cotmanna, učitelja v Kočevski Reki; na Raki pri Krškem za šolskega upravitelja Staneta Sveteta, učitelja na Vrhpolju; v Šmarjeti Julijano Karlovskovo, učiteljico v Št. Petru pri Novem mestu; v Št. Rupertu Anico Berčeto, učiteljico v Trziču; v Sv. Katarini pri Laškem Anico Slapškovo, učiteljico v Repnjah; v Jurkloštru Adolfa Arzenška, učitelja v sv. Jederti; v Trbovljah Mercedes Globočnikovo, učiteljico v Trbovljah-Vodah; v Šmartnem pri Litiji Milo Čerinovo, učiteljico v Dolnji Lendavi; v Litiji Marijo Koritzko, učiteljico v Zagorju ob Savi; v Št. Vidu pri Stični Antonijo Demšarjevo, učiteljico v Adlešičih in Vidu Frelihovo, učiteljico v Brežicah; v Št. Petru pri Ljubljani Natašo Suhadolc-Sartorijsko, učiteljico v Notranjih gorjah; v Kopanju Doro Skubičev, učiteljico v Št. Vidu pri Cerknici; v Lipoglavu Avgusto Lobe-Bernikovo, učiteljico v Šmarjeti; v Studencu-Igu Hildo Ahčičev, učiteljico v Osilnici; v Tomišlju Judito Splihalovo, učiteljico v Sinjem vrhu; v Logu-Zaplani Ivano Klemenčev, učiteljico v Polhovem gradu; v Rakitni Marijo Trtnikovo, učiteljico v Vrhpolju; v Igavasi Ladislava Furlanija, učitelja na Blokah; v Grahovem Danico Mercinovo, učiteljico v Igavasi in Almo Rösmanovo, učiteljico na Blokah; v Hotedršici za šolskega upravitelja Cirila Jelinčiča, učitelja v Starem trgu; v Igavasi Marijo Kunčev, učiteljico v Rovtah; v Rovtah Franjo Udovčev, učiteljico v Gornjem jezeru; v Pianini pri Rakeku Miro Strojčev, učiteljico v Rakitni; v Žireh Cirila Justina, učitelja v Igavasi; v Št. Vidu pri Cerknici Ivano Lipovčev, učiteljico na Uncu; v Brusnicah Ruperta Smolika, učitelja v Št. Lenartu pri Škofji Loki; v Dolžu pri Novem mestu Valerijo Šeškovo, učiteljico v Gornjih Sušicah; v Mirni peči Amalijo Jenkovo, učiteljico v Stopičah in Miroslavo Vogrinčev, učiteljico v Trebnjem; v Toplicah pri Novem mestu Srečka Gostinčarja, učitelja v Kužlju; v Hinjah Elizabeto Šumanovo, učiteljico v Gornjih Sušicah; v Mirni Slavico Benedičičev, učiteljico v Šmarjeti; v Koroški Beli Andreja Žvana, učitelja v Adlešičih; v Kranjski gori Franjo Zupančev, učiteljico v Gorjah; na Bledu Gabrijelo Debeljakovo, učiteljico v Radovljici; v Dovjem Franjo Hlebčev, učiteljico v Bohinjski Srednji vasi; na Jesenicah na deški osnovni šoli Nado Šegova, učiteljico istotam na dekljski osnovni šoli; istotam Ano Vagaja-Sorkovo, učiteljico na Koroški Beli; na Koroški Beli Marijo Kramaršičev, učiteljico v Čemšeniku; na Dobravi pri Jesenicah Ivana Lahainerja, učitelja v Lešah; v Lešah Viljema Grundnerja, učitelja na Breznici; v Senovem Milana Strausa, učitelja v Sevnici; pri prosvetnem oddelku v Ljubljani Vero Divjakovo, učiteljico pri sv. Marku pri Ptujju; na Hajdini pri Ptujju Irmo Komavljčev, učiteljico v Radvanju.

—i Premeščanja profesorjev. Premeščeni so sledeči profesorji: Schweiger

Josip iz II. realne gimnazije v Ljubljani na realko istotam; dr. Pavel Brežnik iz realke v Ljubljani na II. drž. gmn. v Ljubljani, Ivan Maselj iz II. realne gimnazije v Ljubljani na humanistično gimnazijo v Ljubljani; Cimperman Ludovik iz II. realne gimnazije v Ljubljani v Arandjelovac; Frankovič Vladimir iz III. realne gimnazije v Ljubljani v Niš, in dr. Jos. Zontar iz Niša na gimnazijo v Kranj.

—i Za profesorja in začasnega ravnatelja na državnem učiteljskem v Kastrvu je imenovan Ergo Brigljevič, sedaj referent v ministrstvu prosvete. Istotam sta vpokojena profesorja Jakob Jakac in Mate Sepič.

Naša gospodarska organizacija.

OBRAMBNI SKLAD.

Blagajniško stanje sept. 1925 498.31 Din
Andrej Zupančič iz Podzemlja 25.— Din
Skupaj 523.31 Din

Darujte za »Obrambni sklad«, ker s tem krepite in daste organizaciji sredstev, da bo lahko organizirala uspešno obrambo posameznikov in celote. Dobrodošli so tudi mali zneski, ki jih darujejo posamezniki, ki so prejeli reštev s posredovanjem »pravno obrambnega odseka«.

—g Podpornemu društvu za učiteljski naraščaj je daroval tov. Andrej Zupančič iz Podzemlja 50 Din. Hvala in živeli posnemaici!

—g Društvo za zgradbo Učit. konvikta v Ljubljani, članarino po 10 Din so plačali tovariši(ice): Ana Gantarjeva, Ivan in Albina Kocjančič, vsi iz Ljubljane, šol. upravitelji tov.: Fran Ločniškar na Turjaku, Josip Ribičič na Rakeku, Anton Arigler v Skaručni, Josip Macarol v Šmartnem pod Šmarno goro, Bogomil Medvešek v Rovtah, Zdravko Mikuz na Brezovici in Julij Mayer v Dobu. Tovarišici Mara in Regina Judnič, učiteljici na Vrčicah, sta poslali 100 Din kot Ganglov kamen. Živeli! Hvala vsem! Z današnjim izkazom znašajo vsa letošnja darila 6842 Din.

Bodi na tem mestu izrečena posebna zahvala prof. g. Antonu Meliku iz Ljubljane, ki je brezplačno ocenil Slavoj Dimnikov l. ročni zemljevid Ljubljanskega okrožja v svrhu predložitve prosvetni oblasti.

Jos. Kobal, blagajnik.

—g Na izrednem občnem zboru Učit. konvikta v Ljubljani, ki se je vršil 27. septembra t. l., je bil izvoljen po novih pravilih sledeči odbor: Upravni odbor: predsednik Josip Lapajne iz Cerkelj, podpredsednik Fran Ločniškar s Turjaka, tajnik Ivan Štefe iz Cerkelj, blagajnik Josip Kobal iz Ljubljane; odborniki: Anton Arigler iz Skaručne, Drago Blažič iz Ovisiš, Josip Macarol iz Šmartna, Julij Mayer iz Doba in Josip Ribičič z Rakeka. Nadzorstvo: predsednik Tomo Petrovec iz Jarš, podpredsednik Zdravko Mikuz iz Brezovice, zapisnikar Tit Grčar z Barja; odborniki: Bogomil Medvešek iz Rovt, Jakob Šapar iz Olševka in Vita Zupančičeva iz Ljubljane. Podrobno poročilo o občnem zboru sledi.

Iz naše stanovske organizacije.

Gibanje okrajnih društev v Sloveniji.

Vabila:

= Učiteljsko društvo za kočevski okraj zboruje že po objavljenem dnevnem redu, v soboto, dne 3. okt. ob 10. uri dop. v Kočevju v osnovni šoli. Na novo imenovani tovariši našega okraja, četudi še nimate dekretov in neorganizirani, udeležite se zborovanja, da se spoznamo. Pevci in pevke prinesite s seboj razposlane note. Udeležba članov je stanovska dolžnost. Zdravo!

rani, udeležite se zborovanja, da se spoznamo. Pevci in pevke prinesite s seboj razposlane note. Udeležba članov je stanovska dolžnost. Zdravo!

= Savinjsko učit. društvo za vranjski okraj zboruje v četrtek, 8. oktobra t. l. ob 10. uri v Orliavi. Poleg običajnih točk sporeda je tudi predavanje strokovnega učitelja tov. Ivana Črneja iz Celja »Sodobna meteorologija«. Polnoštevilne udeležbe pričakuje odbor.

= Učiteljsko društvo za marenberški okraj zboruje v soboto, dne 10. oktobra t. l. ob 9. uri dopoldne v Vuhredu v šoli. Dnevni red sledeči: 1. Zapisnik zadnjega zborovanja. 2. Dopisi. 3. a) Poročilo o pokrajinski skupščini v Šoštanju. (Tov. O. Bračičeva.) b) Poročilo o glavni skupščini v Subotici. (Tov. Vlasta Tomažičeva.) 4. Predavanje tov. Vidmarjeve: Kako vzbudimo v otroški duši ljubezen do šole. 5. Razkazovanje skiptičnih slik Rima. (Tov. Widmoser.) Razlaga istih. (Tov. M. Brandstetterjeva.) 6. Slučajnosti. Polnoštevilna udeležba obvezna. Odbor.

= GORNJEGRAJSKO UČITELJSKO DRUŠTVO zboruje v soboto, dne 3. oktobra t. l. ob pol 11. uri v Bočni. Poleg drugih točk je na dnevnem redu tudi poročilo o pokrajinski in glavni skupščini UJU ter zanimivo predavanje. Polnoštevilna udeležba je stanovska dolžnost! — Predsednik.

= Učiteljsko društvo za Maribor in bližnjo okolico zboruje v torek dne 6. oktobra 1925 ob 9. uri v III. deški osnovni šoli po sledečem dnevnem redu: 1. Zapisnik. 2. Poročilo predsednikov. 3. Dopisi. 4. »O etičnem kongresu v Sarajevu«, predava g. prof. G. Šilih. 5. »Naloga šole z ozirom na 10. oktober 1920, predava tov. Hren. 6. Poročila delegatov o pokrajinski in državni skupščini. 7. Slučajnosti. — Da se snidemo po daljšem odmoru polnoštevilno in da zamudniki poravnajo zaostalo članarino, se trdno nada odbor.

= Učiteljsko društvo za dolnjefeldavski srez zboruje dne 3. oktobra t. l. ob 11. uri v risalnici mešč. šole v Belvincih. Dnevni red: 1. Zapisnik zadnjega zborovanja. 2. Dopisi. 3. Predavanje tov. srez. šol. nadzornika g. Leo Cepudra. 4. Vtisi iz Julijske krajine, predava g. tov. Berce. Predavanjima bosta sledili poročila o pokrajinski in drž. skupščini ter poročilo g. tov. blagajnika. Razpravljalo in sklepalo se bo končno še o važnih društvenih (gmotnih) zadevah, o prispevku za »Učit. konvikt« itd. Za člane je udeležba obvezna. Na društveno zborovanje so vabljeni — že radi zanimivih predavanj — vsi tovariši(ice), ki še niso člani našega društva, ter vsi v naš okraj na novo došli kolegi in kolegije. Odbor.

LISTNICA UREDNIŠTVA.

—lu Zaradi obširnega spiska imenovanj je moralo mnogo člankov in dopisov iz današnje številke izostati, kar naj dopisniki blagovolijo upoštevati.

PRISPEVAJTE OD ČISTEGA DOBIČKA ŠOLSKEGA ODRA TUDI ZA NARODNO PROSVETNI SKLAD POVERJENIŠTVA UJU — LJUBLJANA.

Učiteljica Primorka

bi rada zamenjala mesto v mariborski oblasti z mestom v ljubljanski oblasti, najraje blizu meje. Katera učiteljica(telj) bi zamenjala z mestom? Ponudbe pod „PRIMORKA“ na upravo „Tovariša“.

Relikan

ZALOGA BARV, TUŠEV IN RADIRK.
POVSOD NA ZALOGI — TISKOVINE NA ZAHTEVO.

GÜNTHER WAGNER, WIEN X./1.

Radi izborne kvalitete Vam priporočamo nabaviti si za jesen in zimo

„KARO“ čevlje

Lastne delavnice. Cene solidne.

MARIBOR
Koroška cesta 19

Le najbolje je najceneje

Uporabljajte v šoli zvezke „Učiteljske tiskarne“, ki imajo pivnik in so najcenejši in najboljši.